

Onur Saydam

- Őirler -

Yayın Tarihi:

14.02.2026

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Onur Saydam

Eserleri:

14

İssız sokağın karşısında ki yâr,gün batımında ki çiğeksin
İnsanlar sokaktan çıktı,bazıları terk edildi gitti
Kalanlar ise yaşama sevincini buldu,ama yetmez
Sen beni kaybetsen bile,o elinde ki yumuşaklıkla bulmam lazım

Değiştim,defalarca değiştim,cam böceğim duyuyor musun?
Karanlığın içinde bile ışık yanar derler,o ışık sendin
Kayboldum bu yolda,düştüm ,tökezledim defalarca
Anlattım saatlerce,haykırsam yeridir ama olamadı

En umutsuz olduğum vakitte seni aradım ben
Nerdesin?kaldırır mısın beni o küçük köşemden
Kapalı bir yerdeyim,sanki bir hapishane bu alem
Ama var olmak için,yıkılmak mi gerekir?

Sevenler ve sevilenler,gittiler tekrarlar ile
Bir mazi olarak hatırlıyorum ,izler hala acıtıyor ruhumu
Bir ayna ile bakıştım,o sürette hiç bir his yoktu
Aşık bir derviş değildi,izlerdi ,katlanırdı kendine

Takvim 14 şubatı gösterse bile ,benim için hep aynı tarihi
Seni görmek istedim,adını bile önemsizken bu cihanda
Söyler misin bana kimsin sen?
Neden hatırlamadığım halde aklıma geliyorsun?

Onur Saydam

20 tl

yoksullaşan insanlar gördüm.
bir tane bile ekmek alamayacak yaşlı amcalar evine alın teri götürmek için çalışan
anneler çocukluğunu yaşayamayacak bir nesil
değer miydi? kime kızmalıyım ey ya rab.
kim haklı bu keder de. kim doğru bu insanlar içinde inanmak istiyorum ama
inanmıyorum
çünkü yıktınız güvenimi ...
herkes kendi dünyasında acı çekerken... üç beş kurusun peşine düşmüşken ... değer
miydi? bunca derde bir hiç için... insanlar yalancıdır. sadece bencildir. kendi çıkarları
için zarar verir.
ideaları için yalan söyler
sonuç olarak bir hiç çıkar karşımıza hayır hiç değil keder var önümde

bugünler geçici belki? geçici mi sabretmek Allah'a mahsusdur. kulun sabredecek ömrü
yok. sadece 50-60 yıllık bir keder ...
ama en çok acı veren.
ufak bir su için 20 tl vermek ya Rab değer miydi?

Onur Saydam

Açlık

gülümse
@eskidnydaninsan

26 Eki 2025
denemler (bireysel toplumcu şiir)

bir sokak lambası yanıyor
önünde ise bir çöplük
insanlar ekmek topluyor göpten
ama lamba sönmüyor

insanlar umursamıyor
kağıt toplayıcıları kağıtları alırken

kadınlar yemek bulurken
eskiciler antikaları götürürken

insanlar sadece izledi

herkes ekmeği peşinde
şehir uyumuyor
lüks rezidanslar ile varoş evlerin çöpleri bir olur mu?

rezidansta oyuncak bebekler çöp diye atılır
varoş evlerde kıza hediye olur

onların bir tanığıyım ben
ben sadece izleyiciyim.

yaşamadım ben bu hayatı
sadece görmedim ben açlık ...

Onur Saydam

Ağarmış saçlar

ağarmış kaşlarım
solmuş yüzüm
düşmüş saçım

derler ki ne oldu sana
derim ki senin yüzünden
ama
bunu söyleyemem

Onur Saydam

Ağıt 1

saf bir papatya idim. Sonra kırıldım
kırıldım yakıldım öldüm büzüştüm
patladım çıldırdım anladım korktum
uzaklaştım sevdim ve yanlış yolda olduğumu gördüm
fark ettikçe insanların ne kadar bencil olduğunu
gördüm.sonra ...

sukuta erdim .okutsal sessizliğe aşk eyledim
daha fazlası için anlamsız bir koşuşturmadaydım
aşkın sarhoşluğu ile ney çaldım
ve sessizliği yankı ile doldurdum
ama dünya sessiz değildi ki? Yankı geri
gelsin

papatyam solmak üzereyken ...
gürültü her yerde idi. Herkes konuşurdu
anlatırdı içi boş sözlerle.ben ise o sözleri dinlerdi
saf bir nurdan yapılmış melek ve kara küf den doğmuş iblisin
insan gibi olmadığını anladım

iblis bile kendi karanlığının saflığında idi
insan ne kadar da bencil ve nasıl iblisten daha gaddar
nasıl melekten daha temiz olabiliyor
doğduğumdan beri aglak olan ben neden gözyaşımı
dondurdum . neden artık tek bir damla akıyor

saflığım tembelliğim ...
insan denilen varlık ne saçma bir varlık
sadece grilikte gürültü çıkarmakta
tanrım sen sessizsin .belki cevabı biliyordun
sadece cevap söylemesini istedin insanın

herkes hakikati çözdüğünü sanır.
herkes anı anlatılacağını sanır
ama ne an ne den hakikat anlatılır
ben bile basit bir aynayım.

megapolün kirli suları yağmur eşliğinde akmakta
o sular kanalizasyon eşliğine denize dökülürken
ve uzaklaşırken....
insanlar suyun nedenini anladı mı ki?

belki de yavan hakikat sözlerle kendimizi kandırdık
belki de gerçeği çözdüğünü .belki de kutsal sözleri
çözdüğünü...
ama gerçek papatya solmakta
bir maske edasıyla kendini solgun göstermekte

kimisi fark etti o saflığı kimi anladı griliği
kimisi kendini kaptırdı siyahlığa
ama hakikat neydi ki?
benden başka...

saf olan da benim ama iz bırakıp solduranda...

sular nehirlere akar
nehirler denizlere
denizler okyanusa dökülürken
okyanus kirlenir mi ki?
üç beş pisiğe...

keşke insan fark etse
keşke...

... ..
..

belki de papatya solmamıştır
ama insan fark etmemiştir
hala

Onur Saydam

Ağıt 2

Bir bahar vardı .çiçeklerin açtığı kışların öttüğü .benim ise çöktüğüm bir bahar
Deliliğın beni sardığı .bir çöküş ile anlamı kaybettiğim .benliğimin kaybolduğu...
Bir bahar vardı...

Uyanamadım.uyanmaya çalıştığımda yüzüme çarptı gerçeklik.insanlar bencildir
İnsanlar anlaşılmazdır...
Bilimcim doğruları karıştırdıkça.düşünceler anlamsız bir döngüye takıldı ve ben
uzaklaştım

Bu doğallık bir erezyona ugradı .varlığım topluma uyumu sağlayamadı .içim parçalandı.
Söyle bana ayna .ey Tanrım beni neden böyle bir keder ile çokerttin?
O anda bir sessizlik vardı.
Kendimin unuttuğu.insanların anlamadığı . Sadece benim bildiğim bir huzur .

O huzra aşk eyledim.onu istedim.istedikçe
Daha çok bozuldum.
Bu bir karanlık değil.parçalanıştı.bir korkuydu.
Tanrı bile en muhtaç olduğun anda sessizken
Susmak istedim.ama içime attım.

Kalbim ise gökyünde agladı .ruhum nasihat verirken devam etti.ama ben kaybettim
yolu .
Bu kaybediş .diğerleri ile ilgili değil.
Bu kaybediş maddiyat ile değil.
Ben kendimi anlamdıramadım.

İen sonunda fark edemedim.hayır yalan söylüyorum.fark ettim.ama kainat beni
sınımak için .bu fark edişimi yanıltı.
En dipta iken .ayaga kalmak için çabalarken
Tek bir şey anladım.

İnsan sadece görmek istediğini görür.ama asla anlamaz.çünkü gerçeği bildiği halde
kederden nefret eder.kendi zavallılığı ile başbaşa kalmaktan korkar...
Aglamak istedim ruhum defalarca feryat eyledi...

Ama ben asla gerçeği görmek istemedim
İstesem bile asla ulaşamadım.
Sadece var olmaya çalıştım.
İnsanlar bile terk ederken .sadece dipe düştüğümü kaybettin demek için beklerken...

O anda kırıldığıım yerde toparlanırken fark ettim.hakikati.
Benliğim yavaş yavaş toparlanırken
Dünyanın düşündüğümden daha yalnız olduğunu anladım

Sadece bir anlayış oluştu.saf bir uyanış .bir anlam .bir değişim.benliğim bunu merak
etti.
Ama ben baharı izleyemedim.
Çünkü bu bir bahar değildi .
Mevsimler aynı benlikte aynı anda var
Olurken....

Sadece şiir yazdım.

Onur Saydam

Ağıt 3

Sükût altındır .ve sadece fark eden anlar onu.bir kaçış yok.kabul eyledim kalbimi
Terk eyledim insanları sadece ruhumun sesini dinledim.düşünmeyi bıraktım.
Kutsal bir akış oluştu evrende .
Sonsuz bir barış.kalbim bile anlam veremez.kendinden olmayan değişimlere

İnsanların sadece anlaşılmaz olduğunu
biliyorum.ben ise insanı keşfetmişim
Tüm dünya beni bana karşı küsmüşken
Ben dünyayı terk eyledim
Sadece bir papatyam var di

O bile elimde yok iken.yazmaya başladım
Dinginlik ile bir ayna vardı karşımda
Yorulmuş ,kırışmış,derbeder -perperisan bir
Ayna.
O bile artık önemsizdi.

Budistlerin "omm" deyiş i bir namazda söylenen
Rahmanirrahim...
Herşey kabullenmekle başlar
Kabul etmek durmak değildir.
Sessizlik sadece basit bir andır .

Basit bir uyku sonrası uyanıştır
Bir rüzgar esti gökyüzünde bir fırtına vardı
Sadece yağıyordu

Onur Saydam

Ağıt 4

Bu kutsal dñnyada hep bir kırgınlđđım vardı
Kimse ben değildi .ben ise hep bir kimseydim
Anlamam ben kutsallđđı ve o sessizliđđi
Ama ben anne sñtñ gibi bir hayat vermem
Ama ben hep bir inanandım

Ama ben bu sñzleri sñylerken bile inançsızdım
Susmaktan nefret ediyordum.kalbim bile meleklerin nurunu anlamaz
Ben bir tek seni bilirim tanrım

Ama ben bir korkağım.ruhum hep bir cevap istedi .hiç bir şey bana bir açıklama
yapmadı.
Bu hayat bana hep yñk verdi .ama kalbim mistik bir ağlayışla o yñkleri red etmek istedi
Neden hayat bu kadaer kederli

O kutsal sessizlik bile basit bir yansımadan ibaret iken.tanrımı. Bana en. Bñyñk desteđđi
O kutsal rezonans ile fark ettirmesiydi..
Ama tanrım dñnya neden bu kadar kederli...
İnsan acı çekerken.neden bencil kaldım...

Onur Saydam

Ahmet arif

Göklerin ,göklerin ardı
Nazlı olsa bile
Bataklığa saplanmış bir patikayı
Gösterir yollar
Gelen gideni aratır
Her hastalığın tedavısı vardır
Umut denen şey
Dönse bile iz bırakır
Ölüm ve yaşam bir o kadar da bütündür
Zengin ve fakara aynı mezarlıkta
Gömülür
Bir Seher vakti
Bir akşam üstü
Acıyla kederlenir bir hasta
Uykulu ve hüzünlü bir ufka dalmış
Gerçekte ise soğuk kaldırımında
Bir papatya
Bir de zakkum
Yanında da bir tutam karanfil
Gökyüzü dehşet verici bir şekilde
Korkunc ve muhteşemdir
Hisset sadece
Bir dem çaydanlıktan boşalan
Bir bardak çay sadece
İçilir
Anlatır mısın insanı?
Kürekle kömür madenine dalan bir işçi
Her bir ter döküşte
Her damla ter haraç gibi alınır
Başak tarlası sararırken
Kurak çöllerde,
Sadece bir şiir kitabı okudum
Ahmet Arif'in
O şiiri o...

Onur Saydam

Akış

Tüm dünya anlık bir akış halinde
Ağaçlar o akışla mücadele eder
Gövdeleri sert rüzgarlara direnir
Kökleri kuraklığı önler
Yaprakları güneşi serin bir dinginlik
İle selamlar
Hepsi sadece basit bir zamanda
Kimsenin umursamadığı bir yerde
Yaşanır
Akış ise yönsüzdür.
En kolay yolu seçer hep
Kaos onun için önemsizdir
Tek isteği
Değiştirmektir
Ama bunu
sadece fark edenle
Yapar

Onur Saydam

Anlamıyorum

Suskunluğum umursamazlığımdan Değil
Senden kaynaklı
Seni merak ediyorum

Varlığım seni anlamak istiyor
Ruhum sana çekiliyor
Neden böylesin anlamıyorum...

Onur Saydam

Aşamadı kendini

aşamadı kendini kendi
çelişkileri ile
tanrının karşısında kaldı
o hakikati sormaktan korktu
o batmaktan korktu yedi
kat cehennemden yedi kat
arşa ulaştı ama aşamadı
kendini ister ben de ister
kul da kul ayrı Tanrı ayrı
ama yine de ben de insandır
kul da insandır

Onur Saydam

Aşık Mısın?

Aşık mısın?
Mecnun gibi sevdalara mı daldın
Leyla'n seni terk mi etti
Darüz-zar halde ağladın mı?
Gözlerin bile göremez halde
Ne edersin bu dert ile
Rüzgar bile unutturur bu hali
Aklına geldikçe dert yanarsın tekrar
Neye dert yanarsın bu yanan yeryüzünde
Kalbinde ki nuru gördün mü?
Sahte sükut ile irfan sahibi mi sandın
Evren bile önemsiz gördüğünde
Sana bir cevap verir bilir misin?
Kendini rıza ile tevekkül ettin mi?
Sen feraset sahibi birisin
Anlarsın değil mi dediğimi?
Şatafat halinde bile zarafet aradın mı?
Mutlu olsan bile bu mutluluk kemirir kalbini
Bu sebeple bilir misin?
Vasat olmak her zaman en büyük değerdir.
Acele etmene gerek yok sadece hisset
Her zaman bildiğini söyleme
Akıl bile sükuna ermek ister
Teessülden uzak dur
Bu bir kederli bir aşk değil di
Yaşamın da ki ufak bir fark edişti

Onur Saydam

Attila ilhan denemesi

Beyoğlu'nda sahafçılar çarşısına giderken
Tozlu kitap konusunu hissetmek için
Sadece o huzuru hissetmek için
T4 metrosuna bindim ve durakta indim
T2 metrosuna binmek için
Modern ve çürüyen bir şehrin yankısıydı Şişli
Tezek kokan Şişli metrosunda indim
Ne kadar kirli...
Metrodan indim
Adım adım yürüyen merdiven yaklaştım
Kolumu sağ taraftaki kenarlığa kattım
Ama anlamadım
İnsanlar neden rahat değil
Metro sıcacıktı
Adım adım yürümeye başladım
Bir avm girişi buldum
AVM de insanlar sırada bekliyordu
Ama midem bulanıyordu
Fastfooddan uğrayamadım bile.
Sonra kartımı bastım ve bekledim
t2 metrosuna binmek için
Sabırsız ...bir şekilde bekledim
her saniye can sıkıntısı gibiydi...
Metroda flut çalan dilenci gördüm
Çalamıyordu çok gençti
Okuması gerekirken ...
Sanat için orda değildi
Ekmek için orda idi
Sonra metroda
Her telden insan vardı
Sanki 7 kıta bu metroda gibiydi
Ve rahatsız edici bir şekilde
Korkuyordu...
İnsanlar sessizdi
Her biri bir birinden rahatsızd. Gibi
En çok da kendilerinden
Belkide benliklerinden
Ben sadece sahafçıya gitmek istiyorum
Sadece....

Onur Saydam

Azrail bey

bayraklar yeni çıktı, kalbim
çarpışmaya hazırlan ömrüm
yarılanmadı daha korkaklık
yaşatır
daha çok tutunmalıyım
eyy ruh
senin niyetin fark etmesi benliğin
ama fark etmedi
senin onu izlediğini biliyor
tut onu
ve fark etmesini sağla evet
onda hiç hal kalmadı
Azrail bey
daha kaderi gelmedi onun, boş ver onu
acıma ona sadece görevini yap ve kaderi beklet
o öğretmen kitaplardır, para ve şan işte sana şimdi uğradı tanınıyorsun Azrail bey
yaşamak istiyor
tutma onu biraz daha kederle yaşasın bir zahmet olmazsa

Onur Saydam

Bağırış

çinde bir bağırış var
Sessizce kabuğunu kırmaya çalışan
Ama kendini Tüm dünyaya haykıran
Gözyaşları ile dolu

Kimseler görmüyor iken kendine aşık,
Kimseler duymaz iken kulakları elleri ile kapalı
Kırışmış nasırlı ,ellerin ve ağarmış saçlarıyla
Neden bu kadar hüznölüsün kuşçuk?

O tinsel özü her seferinde parçalanır iken
Donuk titremeleri ile aynada baş başa .
Sözleri yeri göğü dinleyemez
duyulmadan...

Onur Saydam

Balçık

Silah
Her seferinde
Parçalandı

Ama
Yeniden
Tamir edildi

Balçıkla

Güneşe
Silah
Sıkıldı

Ama
Silah
Balçıkla
Tamir
Edildi

Onur Saydam

Bankta

Beton duvarlar, elik pankartlar Elimde bir karton bardak
İçtiğim son sigaranın küllerini Bardağın içine bırakırım sessizce.
Bu kendimi sorgulamamdır, Her sigara tanesi beni yatıştırır; Beynim huzur sanrısı için
Serotonin salar.
Serotonin beni sakinleştirir Ama düşünmeden duramam;
Sakinliğin ve hüznün dinginliğinde
"Neden her şey böyle?" derim.
Ama anlayamam, anlamak da istemem Sadece kendi küçük hayatıma üzülürüm; Beton
duvarlarda yaşarım,
Herkes gibi acı çekerim,
Herkes gibi mutlu olurum.
Zamana güvenirim
Ama zaman bazen tekme atar, Bazen de sıradanlaştırır acıyı.
Bazı şeyler elimdedir,
Bazı şeyler elimde değildir, Sadece anlarım bunu
Soğuk kaldırımın yanındaki bankta Otururken...

Onur Saydam

Başımı okşasan olur mu?

Başımı okşasan olur mu?
En umulmadık anda seslensen
Yalnızken beni öpsen
Duyulmağım da gelsen olur mu?

Ben sensiz ne yaparım
Kalbim bile korkar insan denen kuldan
Gördükçe elalemi uzaklaştım içimden
Garip bir hal oldu bende

Ağlar mısın koynumda?
Bilir misin ben ağlamam
İzlwrim bir tanık gibi
Seslenmek gelir içimden ama korkarım

Yine tekrar eden bir senfoni orkestrasında
Tek bir notayı çalan bir tanık ,zilli gibi
Bu yabancı anda tek bir derdim vardı
O da önemsiz bir şeydi

Yazarım sadece ,dünyaları değil
Bu bir bakış açısı değil,fark edişte
Bir değişim

Onur Saydam

Ben

küçük bir çocuk gibi bencil ve saf
sadece kendini düşünen, ve dünyayı anlayamayan....

Onur Saydam

Ben Nasıl Büyük Adam Olacağım

Ben nasıl büyük adam olacam
Küçükler bile büyüdü artık şu anda
Tatlı bir selam ile dertleri unutabilir miyim?

Neden herkes soğuk
kimse yaşayamaz iken
Aldığım her bir nefer
Nefes boğazımı tikiyor zamanla

Çürümemi gördükçe
Hataları tekrar ettiğimi izledikçe
Hayata sitem etmek istiyordum ama yorgunum

Eskilerin ağıt yakan dervişleri gibi
Ne bir ben anlarım hakkı
Ne de nefsim kavrar beni
Ben ben ola anlamam ki?vahdeti

Derviş der ki "bu zaman geçici"
Dalalet arasan bile bulamaz
Kayıp bir çölde mecnun olsanda
İhtiras denilen hikmeti dizginle

Uyku denilen o minik kaçış
Beni küçük hayallere götürür mü?
O rüya bittiğinde
Hala gülebilecek miyim?

Onur Saydam

Ben vardım

Ben vardım
Bir tek ben kaldım

Sen vardın

İçinde bir ben vardı

Başka bir yerde

Ben kaldım
Sarhoş bir anda
Suskun bir durgunlukla

Onur Saydam

Benden uzakken

Aşk şarabı içtim
Kıytırık bir sokakta tökezledim
Sonra gözlerimden damlalar aktı
Kimseler bakmadı

O gece yıldızlar parladı
Bana seni hatırlattı
Semadan bana eğilen dolunay
Beni nisyanda uyandırdı

Ayıkken ne yapacağımı bilemem
Sarhoş gibi dolanırım
Bildikçe uzaklaşırım kendimden
Ama sen varken...

Manolyalar arasında seni özledim
Ah papatyam nereye gittin
Her sarhoşlukta hissederim içini
Bu alem ben den uzakken

Onur Saydam

Bikes halde

Yarısı yıkık bir köprüde
Ehl-i seyr ile yürüdüğüm yolda
Bekledim

Bazen aşık kimseler gördüm
Kendinden bihader
bazen de sarhoş kimseler gördüm
kalbinden nahoş

Ben ise oradaydım
Bikes halde

Onur Saydam

Bin Derde Deva Mı Sandın

Bin bir derde deva mı var sandın?
Kendi kalbini açar mı sandın?
Herkes ekmeğinde su hayatta
Yüreği karadır koca bir zümrenin

Ama anlamaz kimse
Doğal gelir herkese
İş işten geçtiği vakitte
Dert yanar içinde

Bu bir ayrılış değil
Keder de değil
Acı çekecek dertte yok
Sadece hatıralar zinciri

Ekmek bulma sevdası
Kırar en yakınında ki kalbi
Ama fark edemezsin
Kendi içinde ki cefakarı

Kara kalpli temiz insanlar
Kaybettiğinde
Neden son çare olarak
Kabullenir?

Bilir misin?
Önemsizdir Herşey
Mutluluktan daha önemli olan
Tek şey ?huzurdur

Onur Saydam

Bir ınar gördüm

Bir ınar gördüm
Yüzyıllar yaşında
Ve ınarı kestiler
Koca koca adamlar

Kökten yeni bir fide yükseldi
Daha da gençti
Ve hızla büyüdü
Yüzyıllar sonra
Eski haline geri döndü
Koca ınar

Ama
Kesmediler bu sefer
Sadece
Dinlendiler saatlerce ...
Bir çınarın gölgesinde
Küçük koca adamlar

Onur Saydam

Bir çok sevdaya tutuldum.

bir çok sevdaya tutuldum
hepsi geldi hepsi geçti
ama hiçbiri beni anlamadı
benim sevdam daha olmadı
ama hepsi geldi ve geçti...

Onur Saydam

Bir fabrika

Bir fabrikada eli kolu bağlı bir Şekilde
Duyulmadık yağlar kalmasın
Saatlerce dil dökme mi lazım ?
Her Şey batıyor iken?

Ama duyulmayacağını bile bile
Eller boş iken ne kadar dayanır
Bekledikçe bir tekme daha yersin
Ama bekledikçe bitmez akreple yelkovan

Motorları maviliklere süremedik
Varoş kentlerde kimseler bilmeden
Sadece ekmek için değer miydi?
Böyle bir kulluk hali

Hadi büyük adamlar nereye gittiniz
Tamir edilmesi gereken kalpler var
Çalıştıkça kaybetmeyi göze alan
Ve sabr ile erdemi karıştırmayı bilen sen

Orda ne yaparsın ?duyulmadık dertler mi var?
Umut ettikçe bitmedi hiç bir Şey
Ben kaldım bir daha kaldım yorulsan bile
Hiç bir Şey değişmeden kaldım

Çekiç değildir derdim,yuva hiç değildir,
Gökler bile damla damla seslenirken
Ak saçlı dedelerde bir gün özlem duyar
rüya bile olsa inanmayı seçer

Söyle bana ey emekçi !
Bir tabure de ellerin başının üstünde
Öfkeli bir kıvılcımla bağırıp durursun
Belki de karın doysun diye son bir sefer için

Onur Saydam

Bir mermi

Kalbim
Bir mermi gibi
Patladı

Defalarca
Patladı
Etraf
Duman
Sisiyle kaplı

Sis
Bulunduğu yeri
Eritti

Ve her
şeyi
tek
Bir resimle
Kaplandı...

Onur Saydam

Bu dünya

Bu dünya bu keder yuvası
Neden kalemin kılıç olmadı
Diyarları neden dolaşamadım
Kendi içimde ki çatlak ,
Her bir cevabı bulmak için
Susmadı!
Elim neden bağlı
Gözlerim neden bu kadar açık
Bu tanık olunan cihan
Bana beni anlattı
Bir çok dertle beraber
Eskiz bir defterde ki sayfalarla
Yıpranmış kalemle beraberdi
Ama yetmez!
O çatlak büyüdükçe
Kalbim tıklandıkça
Aklım isyankar bir teslimiyetle
Cevap istedi
Her gün başka bir ben,
Başka bir an da
Ruhumun rengi değişir
Sarı yeşili turuncu ,kırmızı ...
Kalemler ,kahrolasica tüy kalemler
Anlattıkça
Elimden uçup gidiyorlar...
Yar duyar mısın beni?
Bu cihanda sen bilirsin
Ben de bilirim
Sen "sözü" yazarsın
Bende okurum
O halde cevap neydi?
Neden suskunluğum beni
Yüreğimi yakıyor...

Onur Saydam

Cesur bir korkak

Hayat denen okyanusta
Kayıkçı teknesinde
Garib bir şekilde

Şarkı söyler cesur insan
Korkak şiir yazar
Ama şiirini söyleyemez sesli

Günler gider ,günler geçer
Cesur hayatta, korkak ise sırtında
Ama cesur bir korkaktır
Korkağı sırtında taşıyan bir korkak

Onur Saydam

Coşkun bir nehir sanarım kendimi

Bir çok şey isterim
Ama her şeyi yapmak
Daglarda yamaç paraşütü
İle uçmak
En derin okyanusların sahillerinde
Sörf yapmak
Amazon'u kiskandıran
Karadeniz'de
Bir patikada yürümek
Ama her şey olmuyor her zaman
Başak tarlasını özledim
Sonu bitmeyen ovaları
Küçük papatyaları
Ve sıcak yorganı....
Her şey için çok şey var
Ama sadece bir şey var
O da önemsiz bir şey
Uyumak istiyorum
Yorganın altında
Soğuk kar yağışlarında
Bir tutam çörek
bir dilim kek
Hafif acı bir çay
Loş bir lambanın altında
O bile önemsiz
Ben neydim ne oldum
Yaşamadım
Yaşayacak mıyım?
Basit bir özlem mi bu?
Yoksa gerçekleşmeyen istekler mi?
Bilememedim
Ay ışığında yıldızlar görünmez
İstanbul'da
Beton kentli ormanda
İnsan kalabalığı beni boğar iken
Coşkun bir nehir sanarım
Kendimi

Onur Saydam

Çıban

Ben
Sadece
Maske
Takmış
Bir
Çıbanım

Defalarca
Sökülmeme
Rağmen

Tekrar
Çıkan
Bir
Çıban

Kökünde
Meyvesi
Olan
Yabani
Çıban...

Onur Saydam

Çıkarım

Merdivenleri karanlıkta çıkarım
Sadece bir gaz lambasıyla
Çıktığım her bir kırık basamakla
Neden diyerek sorarken
Yeryüzü sallanır
Gördüğüm şey hiçliktir
Yavaş yavaş o kapıya
Ulaşıyorum
Cebimdeki anahtar ile kilide yerleştiririm
Yavaşça çevirerek
Açarım
Ve içer attığım her adımda
Boş bir koltuğa uzanırım.
Evet
Kimse yokken her şey hiçtir
Sadece düşünürüm günümü
Yorgunluğum ile kapatırım gözlerimi
Ve
Sadece kendimi resetlerim

Onur Saydam

Dağlar

Dağlar
Karla kaplı dağlar
Kekik ile dolu dağlar
Dünya ya ben buradayım diye
Haykıran dağlar

Onlar kızmaz
Onlar umursamaz
Onlar sadece sınar
Bir dağcının tırmanırken yaşadıkları gibi

Sert soğuk ,
Bir volkanın patlayıp pompei yok etmesi gibi
Yakıcı
Kekik kokup baharı kutlaması gibi
Dürüst

Ama bir gün
Keskin makinalar
O tepeleri biçti

Heybetli olan ise sönümleyip gitti

Onur Saydam

Dandik şiir

yağmur sonsuza dek yağmıyor.
ama o anın sonsuzluğu...
unutmamak için o resimde...

küçücük resim basit bir an.
sadece o ana empati
duymak var eder insanı
hayal gücünde

Onur Saydam

Değil mi

Nazlı mı nazlı,
Kalbi her zaman tatlı.
Ama o hep aksi,
Neden böylesin cam böceğim?

Unutulmuşlar ve yaşanmışlıklar.
Bedensel bir ceza bu ağrı,
Gece uykularımı felç eder.
O öfkeli his...ve

İyileştiğim zaman bütün bu yaşam .
Tatlı bir unutuluşa dönüşüyor.
Kahredici bir utancı unutmak.
Sağlıkta ve hastalıkta...

Kalbi melek gibi
Çünkü yaşanmışlıklar gördü.,
Her şeye inandı.
O sadece doğmayı yaşadı.

O kutsal ışık ,kalbimi ısıtır.
İnsan hep mi yalpalar yolda,
Umuda tutunur derler.
Cevabın sadece yaşam olduğunu bilir.

Cam böceğim neredesin?
Hep o ruhumu ısıtan o güller.
Senin yerini tutmaz.
İnsanı anlamıyorum ben.

Kendimi bilmiyorum artık.
Çaba gösterdikçe hep.
Merak ettim durdum.
Ama unuttum o soruyu.

Cam böceğim Belkide,
O cevap yoktur.
Sadece yaşamak gerekir .
Bazen...

Değil mi?

Onur Saydam

Dil Dökmek Gerekir Bazen

Dil dökmek gerekir bazen
Kurtlara ve kuşlara
Sessiz kalmak bir cevap mıdır?
Onu dinlemek ne zaman gerekir?
Konuşmak gerek
Yorulsan bile ,bıksan bile
Teşekkür ederim demek?
Son bir veda ile
Ufak bir tebessüm ile
El sallamak

Dil dökmek gerek bazen
Çünkü
İstemek gerek
Arzusu olmayan bir kul ,kul olur mu?
Konuşmak gerek
Gittikten sonra pişman olmamak
İçin
Anılar ile tatlı bir iz bırakmak için
Belki unutmak için

Dil dökmek gerek bazen...

Onur Saydam

Divit kelem

kendimi eski bir divit
kalemdeki
mürekkep gibi hissediyorum
sadece akıyorum ve birileri beni yazıyor.
Bu nasıl oluyor. anlamıyorum.
okuduğum şiirdeki bir söz...
mürekkep aktıkça kalem
hareket ediyor
ben basitçe yazılıyorum.
ama yazan kim?

Onur Saydam

Durduğum yerde

Seyyah gibi diyarları dolaştım
Gökteki yıldızlara dert danıştım

Hep burada ,biraz da ötede
Yalpalasam bile
Hep durduğum yerde

Onur Saydam

Duyar mısın mısralarımı

Takunyalarım nereye gitti
Beni unutma olur mu?
Bir barda çiçek buketleriyle
Narin ve kıyamayacak kadar şirin
Nerede isen bul beni ,ben sensiz olamam

Şimdi ise soğuk bir hastanenin
Baş köşesinde
Yalın bir terk edilmişlikle ,
Düşünceler susmadan geçer aklımdan

insanlar geliyor umulmadık anlarda
Bazıları yaşar bazıları gider buralardan
Yürürüm bir koridorun başında
Üstümde beyaz bir önlükle

Manolyam ,papatyaların en güzeli...
Keşke hatırlasan
Bu nisyanda erirken içim
Duyar mısın mısralarımı

Onur Saydam

Elinde kinin değerini

Al yazmalar ordadır uğruna bir vatan için
Hiç biri tek vücut değildir, bitap düşmüş , umutsuzluklar taşır kamburuyla
Kaybettiklerinin acısını taşır gönlünden , tek bir şey için
Duyulmadık çığlıklar kopar , suskunlukla kavrar elindeki tüfeği

Mazi dolu hatıralar yaşanır , unutmuş bir neslin
Son bir türkü çalar , namerler dökülür kar altında
Bu sevdalar sönse bile , yanan cevher ile taşır
Hatırlar mı dadaş emmi, kaybettikleri yigitleri

Kimseler bilmez iken , ilerler neferler
Elinde ki kuranla, gitti koca koca nesiller
Kepenekle ısınır yufka yürekli melekler
Bilir mi elindekinin değerini?

Onur Saydam

Engerekler

İçimdeki bütün zehirli engerekleri, Teker teker ezdim ve yok ettim
Ama o engerekler çıkmaya devam ediyor Beni ben olmaktan çıkarıyor...
Büyük bir çöl bar içimde
Mecnun la beraber arıyorum o vahayı Mecnun bana döndü
Leyla'nın resmi bende ama ben arıyorum Ben ona sordum
Leyla senin yanında ama sen görmedin
Her zaman onu aradın bulduğunda da Aradın... neden?
Mecnun bana döndü ve dedi ki? Ben o ana değil.
Onu ararken bulduğum çileye aşık oldum
Sen söyle sen ne arıyorsun? Ben bilmiyorum dedim .
Ben beni anlamak istiyorum dedim.
Sen daha aşık olmadın dedi mecnun Bul o kalbindeki gerçeği dedi mecnun Ama
engerekler tekrar içimde
Yanıltır durur beni her yerde Ben yendikçe çölde onları
Kaybederim o huzur dolu vahanın Yolunu...

Onur Saydam

Erdemler.

Erdemler piç oldu
Değerlerim hiçti
Anlamazdım dünyayı
Savaşır herkes
Sadece yalanlara inanmak için
Hakikati düşündüm
Allahım kalbime indirdiği
O nur ile düşünmek istedim
İnsanlar neden bu kadar
Zayıf
Neden acı çekiyor
Herkes savaşıyor sadece
Basit yalanlar için
Başkalarının ihtiraslı nefretler için
Ama gördüm
Suskunları
Aglayanları
Düzeltilmek için inananları
Ama acı çektiklerini gördüm
Sadece
Kaybettiklerini
Allahım anlamıyorum insanı
Sadece sana inandım ve iman ettim
Anlamaz mı kul?
Akletmedi mi kalbini?

Onur Saydam

Ey kul

Selanın sesini duyuyor musun ey kul?
Kalbinin içini anladın mı ey ruh?
Ama sen gördün değil mi zavallı ben Ama
hâlâ ağlıyorsun...
Ne idersin sen? Neden
kalbin acıyor? Sadece
birkaç hüzn
Sadece yoruldun değil mi?
İnsan denen ilkel mahlûkat Hâlâ
anlamadı..

Onur Saydam

Felsefe

O kutsal gerçek
O anlaşılmaz his
O fark ediş
Sadece

Anlamlandıramadığın
Cevap nerdedir?
İnsanlar fark etmez
Hepsi bir sorun var der?

O sorun dūřündürür
Ama soramaz
Ama bilemez
İşte o cevap

Sezgidir
Cevap doğar içinden
Anlamak ister benlik
Sadece daha çok arar

Aradıka ğrenir
Zihni bir cevap bulur
Onunla o hissi anlatır
İşte ona felsefe denir

Onur Saydam

Fide

yapraklar tohum olur
o tohumlar fide verir
fideler fidan olur
dünyaya haykırarak büyür

o fidanlar yeşermeye başla
daha güçlü olur
içi çürüse bile büyümeye devam eder
bir zeytin ağacı gibi

artık o ağaçlar bile büyüdü
ama kimyasallar çiçek açmasını önledi
artık zeytin yok
sadece bir kaç fide

Onur Saydam

Gerekir

Kederlenemek mi gerekir?
Kalbime dokunan o his
Bana ne nameler anlatır
Bilememe ben ney çalarım
Çokluğun içinde ki kimsesizim
Şesim var duyulmaz

Duvarla bana konuşur
Ama çıkmaz o içteki söz
En içteki cevapsızlık iz bırakır
Yaşam sessizce tanık olur
Bir çağrıdır adını bilmediğim
Anlayamasam da bildiğim

Eksilteli cevapların içinde
Kimsenin anlatamadığı bir anıdır
Fark etmesemde
Yeryüzü beni tanır
Bilinmeden

Onur Saydam

Gitmek Gerekir Bazen

Gitmek gerekir buralardan
dağlardan ,taşlardan,ovalardan
Varmak lazımdır oralara
Beni bilmeyen ,duymayan yerlere...

Bu yedi tepeli vadide
Çürüdükçe ,anlamsızca çırpındıkça
Var olan umudu silikleştikçe...
Bakmak gerekir ırgat yerine

Irgat yerini de geçmek gerekir
Ama

Durmak ta gerekir
Sesin kısık olsa bile

Onur Saydam

Göğsüm kararıyor

Göğsüm daralıyor
O kalp atışıyla
Nefes alamıyorum
Gülmekten

Bir virane gibi
Sadece beni
Bulmak için

Kimsenin görmediği
Benim de fark etmeyip
tekrar unutacağım
O şey için.

Onur Saydam

Gözlerin Çok Güzel

Gözlerin çok güzel
Dudakların neden bu kadar hoş
Sana yaklaşısam olur mu?
Benim yanımda kalır mısın?
Yoksa gider misin?
Uzaklara

Kalbim atıyor benim
Nefesim kesiliyor
Titriyorum ,
heyecanlanıyorum
Yazarken bile kelimelerim karışıyor

Eyy yâr
Beni duydun mu?
Bu bitah durumda bile
Sadece senin için buradayım

Keske,gözlerimiz tekrar buluşsa
Ve bana tuhaf bir gülümsemeyle
Cevap versen
Sonra bende
Sana tebessümle baksam

Onur Saydam

Güzel name

ruhum skılıyor ,kalbim ağrıyor
kusmak istiyorum her bir nameyi
sadece o camları ovalamak yetmez
yıkmak istiyorum o camları
yıkmak istiyorum bu dünyayı
dünya güzel bir yer değil
insandan başka

Onur Saydam

Haiku

Yalnız bir ağıt
mezar taşında kazılı
Ben oradaydım

~Haiku

Onur Saydam

Hakikat

Hakikat sezdirir kendini
Ruhum yankısına soru sorar
İçinden bir sorun olduğunu bilir
Kalbinin içinde şüphe tohumu ekilidir
Akli ise iman eder yalana
Ama
Arşın üstünde ki yıldızlara uzanmak ister
Dünya ise kendi buhranına çeker
Ahlarım hayatıma
Gülerim kedere ve
İçime dönerim aynanın içindeki ruha
Bakarak
Benliğim hareket ettikçe
Şüphe ile Hakikate ulaşmak için
Duyurur sesiyle cevabını
İnsanların çıldırıldığı bir anda
Ben sakince papatya çayı içerim
Ve izlerim
İzledikçe anlarım
Herkes sadece laf salatası yapıyor
Bazen insanlar acı kadar
Değer atfetmemek gerekir
Sadece
Beklemek gerekir
Harekete geçerek...

Onur Saydam

Hep durduğum yerde

Seyyah gibi diyarları dolaştım
Gökteki yıldızlara dert danıştım

Hep burada ,biraz da ötede
Yalpalasam bile
Hep durduğum yerde

Onur Saydam

Her İkisi Olursam Eğer

Hiç olmak
Kaybolup gitmek
İssız bir iskelede sessizce uzaklaşmak
Ne büyük erdem
Kimsenin bilmediği ıssız topraklar
Kendim olduğum yer
O kadar özel mi ki?

Var olmak peki?
Sürekli çatışmak
Ekmek telaşı ile çalışmak
Daha da mükemmel olmak için değil!
Hayır
Kendimi tanımak için
Sonsuzluğa kadar tanımaya devam edecek miyim?

Her ikisi olursam eğer
Nasıl bir an da olurum?
En saf tebessüm ile
Söyle bana ey güzel
Tanımak ve bilmek aynı şey midir?
Anlamak nasıl bir şeydir?

Onur Saydam

Hür Yaşadığımı Sandım

Ben ezelden beri hür yaşadığımı sandım
Hürriyet karın doyurur mu?
Bana erdem verir miydi?
O zaman yâra sorarım defalarca
Dualarımla göz yaşı dökerken
Amacı olmayan biri insan sanılır mı?
Gözleri boş iken kalbindeki ,
Umutsuzluğu dindirir mi?
Tekrar eden bir rutin içinde
Herkesin bildiği cevabı söyler mi?
Kaçmak bir cevap mıydı?
Sorumluluğun olmadığı bir yer var mı?
Korku beni bir bir tüketirken
Bir kez olsun ışığı görebilir miyim?

Onur Saydam

Hüzün dolu bir ayrılıkta

Hüzün dolu bir ayrılıkta
Feryad etsin mesruriyet haliyle
Bi karar ben sarhoş oldukça
Şevk u heyecan yaşarım dağıldıkça

Efkar dolu meşaleler ile uğraştıkça
Çaresizce hasret duysa neye yarar
Aşık ah-u figan iken
Ağlamasının nesi zarar

Hayırla ,şer arasında fesul olurken
Bir yarık devam,diğer yarım sebat ederken
İşte böyle bir gırgan,
Ne ede dursun Leyla'nın yanında

Mecnun Mesut dolu çöllerle bir resimle,
Savda dolu anlarda yârayı dinlemek gerek
Beklemek bir dert gibi ,her yeri sırtıma atar
Kavuşmak gerek nasip dolu kismete

Onur Saydam

İlk şiir

İster dışa bak, ister ie bak.
İster isyanda ara gerçeği, ister sessizlikte ara gerçeği.

Uyanmak için
dışardan gürültü çıkarsan da, için uyanmadığı sürece dışarıya ulaşamazsın.

Onur Saydam

İncinirim

çokluk halinde vahşet doluyumdur ,incinirim
elalemin içerisinde sürgün hayatı yaşarım
duyulmaz sesim ,anlatılmaz sözüm
sonra anlarım ki kimsesizim.

nisyan da görünmem ,
hicran da içim yanar,
böyle bir ayrılıkta ,
kabul eyleyip ,veda etmek mesul olur

ama o şuur kaldıramaz beni
mutlulukla mest olmak varken
o coşkunluk bittiğinde
içindeki kopuşta gözler konuşur

basiretle mısralarla dökülür
idrakle aşka teslim olurum
değer mi o cihanın manası
sadece yakazada söylenmişse

Onur Saydam

İndim

Bir trene bindim
Ucu var olmadığım yerlere götüren Bir
tren gördüm
Anılarımın olmadığı yere...
Bir tren kalktı
Sadece uzaklaştı
Acı egzoz kokusu puslu havayı daha da
Koyulaştırırken
Ben trenden indim

Onur Saydam

İzler

izler
bir göz yaşı damlasında
görünür
bazen
boğazımda tıkanan
o kısık haykırış ile
bana iz bırakır

bazen sevgi ile beni
kucaklar
bana yaklaşır
ve o tebessümle
bakar

neden sorusunu
sormadan
önceki
o anda
ben bendim
ama
şimdi değilim

ve biliyorum
hala ben
bir kimseyim.
tıpkı o zaman ki
gibi

Onur Saydam

Kalbinde

Allah'ın hikmeti her yerde
O saf kalp
Allah vahiy eder insanın nefesine
Ordan bir hakikat fıskırır
Bu hakikat bir peygamber vahyi deği
Sadece bir fark ediştir

Oku defalarca tanı kalbini
O kalbindeki ışık sana yol gösterir

Sonra o ışığı düşünün
Anlamı
O anlam ile cevabını söyle

Allah'ın hakikati örtenler
Korkma onlardan

Çünkü hakikat kalbinde

Onur Saydam

Kara Bulutlar

Bir gün ilerlemez hiç bir Şey
Metropol hareketlidir
Ama benim için ıŐıklar sıradanlaŐmıŐtır
Her yer sönük bir grilik ile
Üç içedir
DavranıŐlar, konuŐmalar bile
Yapmacık hale gelmiŐtir
İnsanları tanıdıkça
Kendileri gibi olmadığını hissetmek

Ama artık merak yoktur
Sadece bir umut
Değişme iŐteėi
Ama onu bile baŐaramama

Her Şey olması gerektiği gibi
AlıŐtıėı korkaklık cesarete dönüşüyor

Gökyüzünde ki kara bulutlar bile
Bu kuraklığa
Tek bir damla göndermiyor...

Onur Saydam

Keder Dolu Bir Günde

Keder dolu bir günde
Ne dert kalır ,ne de vicdan
Ah,sükut dolu bir anda bile
Hüzün dolu bir feryad doğmadı

Sessizliğin vebali çoktur.
Hicran vaktinde bile
Biçare bir halde durmak zorunda kalırsın
Kul ne yapsın bu câm hali ile

Sukût altındır derler
Vebalini ise kendisi yaşar
Bu bir ayrılış vaktidir?
Bilmez mi kul?

Zaman bile bu anda bihuzur halde
Her şeyden kırılan yar çok müteessirdir
Sanki her şey rüzgar gibi unutturur
Mücrim her yerde kulun kendisidir

Ketm dolu bir anda bile
Issız köşede bile
Mihrapa doğru boyun eğmekten,
Başka ne gelir elden?

Bazı şeyleri kabullenmek gerekir
Bazı şeylere ise feryad etmek
Her şey geçidir bu anda
Nafiledir bu seher vaktinde

Ama nisyanla dâr da kalsan bile
Tevekkül göstermemek gerek
Haklı olduğun vakitte bile
Mesul olmak gerek

Onur Saydam

Keşke.

Keşke böyle olmasaydı
Aynı sorular
Durmak bilmeyen gerekçeler
Her şekilde devam eden
O küçük beyaz yalanlar...

Bazen kaçmak istiyorum deyip
Gitmek ve bir daha dönememek
Ne büyük bir sızıntı ...

Eski bir kasette çalan melodi gibiyim
Yorgun bir kulakla
Yaşlı bir dertle dinlenmek istiyorum

Sadece uyumak istiyorum
Düşüncelerimin susmasını
İnsanların yaşadığı bu zamanda
Sessizlikle barışmak çok mu zor?

Ama
Bozuk saat düzeltilmeden çalışır mı?

Benzer filmin dandik bir muadilinde
Aynı tıkırtıyla geçer mi günler?

Onur Saydam

Kırgın Tarlada Bir Bıçak

Kırgın tarlalarda bir bıçak
Deştikçe ruhumun içinde ki yârayı
Ben bilemez hale geldim
Sûkutla zulme düştüm

O zulm beni ezdikçe
Kendi inancım sönünce
Kendime?
Çile çekmenin anlamı var mı?

Sabr bir erdem diye sürdürdükçe
Benliğim bir şuur ile
Coşkun bir patlama ile
Anlatmaya başladı

Defalarca dinlesem ne yazar?
Nasihat bin bir defa dinlense
Yaşamadan neye yarar?

Onur Saydam

Kız kulesi

Gökyüzü karanlık.odada televizyon sesi
Düşlerim bile önemsiz şu realitede
Yeni yıla iki aydan az bir zaman var
Kent hep tarihler arasında ki donuk
donarken..
Bir şiir kitabı sayfalarında okuyorum seni

Yıldızlar ile konuş ey ebedi yalnızlık
Bir fincan kahve ile anı yazarım
Her bir mısra
Beni benden uzaklaştırırım
Tarih 11 Kasım 2025'i gösterirken

Tarih aralarında kurtuluş yanarken
Ankaranın hürriyetini anlamaz
Parisin varoşlugu...

İslak karanlık ,kalanizasyon kokulu,
Ölü fare kokulu Avrupayı geçtim
Sadece acırım insanlara...
Orda hakikat yok saf bir karanfil var
Gökyüzü karanlık ve
Soğuk
Ve hoş geceler ile kaplı tüm dünya

İnsanlar ruhunu basit biri doğmaya
Satar
Dikkatle okurken Balat'ta bir anda Beyoğlu'na geçtim
Kalbim Topkapı'da ...

Ne kız kulesi ne de Sirkeci garı ...
Mesele hep donuk...

Onur Saydam

Kimi gelir

Kimi gelir
Kimi gider
Geçicidir

Ben kaldım
Ama gittim
Ama kaldım

Onur Saydam

Kimse

kimsin ki kimsem ola
kimim ki kimse olayım
bu hayatta ben bir kimseyim
ama bir o kadar bir şeyim

izler maziyi tefessüh ile
ama görürüm nuru sözün içinde
dil belası gönül yarası ola
idrak eder mi ki nefsi

vicdani bir şuur ile
coşkun sabr edasıyla
sukut için rıza mı eylemeli
biçare bir dert ile ümit mi edersin?

Onur Saydam

Kimsesiz

Eyy kimsesiz
Kimse seni anladımı bu hayatta?
Kimse seni dinledi mi?
Senin kederine ortak oldu mu?

Seninle birlikte bir kez olsun sohbet etti mi?
Sana bir umut ver di mi?
Peki sen neye üzülürsün kimsesiz
Senin sesini duymamalarına mı?

Hadi kalk kimsesiz bugün senin günün
Herkesin süslü reklamlar ile andığı
Ama sokakta kederin devam ettiği
O silik bayram

O bayram bile sönük değil mi?
Çünkü kimse kimsesizizi hatırlamadı
Evinde yalnız başına otururken bile
Cumhuriyet seni hatırlamadı değil mi?

Ama cumhuriyet benim bayramım kimsesiz
Benim gibi evinde derbeder halde kalan
Biri bile kutluyor cumhuriyeti sessizce
Ne kadar huzurlu bir gün ...

Çok sessiz çok sönük ve kimsesi olmayan
Bir cumhuriyet

Bugün kahve içmek için güzel bir gün
En azından bu sessizlik güzel ...

Onur Saydam

Kulun değil miydi?

Sadece Allah'a sığınırım
Dünyanın önemsizliğinde
İnsanların umursamazlığında
Anladım
Dünyanın gerçekte
Bir topaç gibi dönmekte olduğunu
Sarkaç. Edasıyla gidiyor
Sağa ve sola
İnsanlar seçiyor
Neyi?
Yalanları
Savaşıyor ne için
Güç mü?para mı?huzur için mi?
Her şey maskeler ile örülmüş
Sadece şiir yazarım
Ve acırım kainata
Allahım değer miydi?bunlara
İnsanlık senin mazlum kulun değil miydi?

Onur Saydam

Kurtarır Mı?

Bir parça ekmek kurtarır mı?
Su yeter mi karın doyurmaya?
Değişmeden kalmak mümkün müdür?
Yoksa çürümekte midir kul?
Şeytan bile baktıkça ağlar
Tanrı ise affeder
Defalarca
Ama anlamaz kimse
Onlar sadece bencildir.

Ağları Ören örümcekler
Bir odun ateşi ile yanar?
Ormanı yakmaya değer mi?

Onur Saydam

Kuşçuk

Kafesteki bir kuş gibi tutsak.yavrucagım neden elin kolun bağlı.neden ?
Kafesin kilidi açık .ama. Uçmaktan korkan bir kuş
Diğer bülbülleri öterken gördü kuşçuk.
Ama koktu.ama bıktı .ama umut etmişti
Kuşçuk inancını kaybetti

Sadece o agaca tünemek istemişti
Yeni bülbüllerle tanışmak
Zaman ne kadar acıklı
O uçmayı öğrendi basit bir evcil hayvan mağazasında

Kuşçuk uçmayı severdi
Yıldızlı gökyüzünü görmüştü
sahibinin balkonunda
Mutluydu yuvasında ama gitmek istiyordu
Kuşçuk kafeslerde sığmaz

Kuşçuk mavi güneşi gördü
O sıcaklığı hissetti.
Kuşçuk kar fırtınası gördü
Korktu ama soğukluğu hissetti
Özgürlük bu kadar mı ağır bir yük?
Bilmiyordu

Kuşçuk son bir edayla kafesi açıkken
Uçacaktı ama bir iplikle bağlıydı
O iplik asla çıkmasına izin vermiyordu
Defalarca denedi.defalarca
Ama başarısız oldu

Bir gün kafes açıldı.iplik kesildi ve kuşçuk mavi bir güneşin karşısında...
Uçmadı ...
Hadi kuşçuk uç artık...
Sadece uç....

Onur Saydam

Kutsal insan

nsan denilen canlı ne kadar kutsal
Tanrı bile onları sadece seçim hakkı vardı
Bu maddi dünya da özgür irade ile
Karar vermesine izin verdi
Sonsuz cevapların olduğu dünyada
Dünya hiç bir zaman cennet olmadı
Her zaman cehennemin kendisi burasıydı
Ama bir fırsat sundu tanrı
Keder denen illetten kurtulması için
Sadece cehennemi cennete çevirmesi
Ama insan bencil ve umursamazdır.
Hakikati o tinsel cevaba yaklaşır
Ama o cevabi kutsiyetle dondurmaya seçti
O kutsiyet hakikati değiştirmede söndürdü
İnsanlar ise gözlerini kapattı
Cennet cehennemin içinde
Ama insan hala fark etmedi

Onur Saydam

Kutsi yarayın izini

Taleb edilen şey aslında hırsın yansıması iken
Müptela gibi divane olmanın ne anlamı var?

Yârı alıp koynuna düşmüşken
dalalet dolu o istençte gönlümü dinler mi?
Gecenin karanlığında en büyük kırgınlığımda...

Zuhul dolu olacak bir gün bu şuur tan vaktinde
Kanaat ettikçe yazmak gerekir ifratı

Belki o zaman hatırlarım o şiirde
Benim içimde o kutsi yarayın izini

Onur Saydam

Kutup Yıldızım

Gökyüzünde bir yıldız kadar
Parlaksın

Kutup yıldızım
Beni kuzeye götürür müsün?
Her gece bana
o
gördüğün masalları anlatır mısın?

Mavi yıldızım
Hayallarımın yıldızı
Yalnızken bir şiir yazdım
Çok dert yandım

Hep başkalarını anlattım
Kendi içimi gördüm sandım
Ama onlar ben değildim
Ben bugün bir şiir yazdım
Sadece yazdım

Kutup yıldızım ?
Benim dileğimi dinler misin?
Bir kez olsun yanıldın der misin?

Onur Saydam

Kutup yıldızım neredesin

Bir rüzgâr esti kalbime, kalbim hissetti onu.
Durgun göle bir taş attım, huzur oldu mutluluk.

Aşk ne biçim bir şey? Her yerde etkiledi beni.
Onu görünce
durdu tüm dünyam.

Bir kahvenin kırk yıl hatırı olur derler, ama o hatır ters teper bazen.
Nasıl ikna ederim onu? Nasıl yenerim kendimi?

Güneş batar bir gün, ay ve yıldızlar doğar. Yarım ayın ışığı açar kalbimi.

Kutup yıldızım, neredesin? Senin ışığını özledim.

Onur Saydam

Lisa n ı harf

koşarak ineceksin o merdivenden
o yapraklar bir bir düşecek eteklerinden
ve sema seni duyacak
ama ağlayışını defalarca ağlamana rağmen
cevap vermeyecek

sular tekrar mavı olacak
yüzün artık yaşlılıktan solacak
artık o maviliği özledin
ama kızıl havaları görmedim

semaya eğilirken acı çekmem ben
ve arşa baktım
gökyüzünün üstündeki parlak yıldıza

mermer ve artık önemsiz
benim kalbim sadece o akşamda
bülbüller bile semada

bu bir lisan-ı harf değildir.
çünkü anladım seni

Onur Saydam

Mana

Derin bir mehtaplı gecede göz yaşı dökmenin manası var mı?
Gidenler geri gelmeyecek?
Duygular ele verdikçe düşünceleri
Bencillikle yoğrulmuş arzular gün yüzüne çıkacak
Anladıkça aynada ki o kırık yansımaya acımak gelir içimden

Soğuk her taraf yanarken bile burası soğuk
Kalpler duyamaz bu hissi,bilemez başka sesleri
Kırılmış eşyalar ,söndürülemeyen öfke sesi
Anlatmak gelir içinden,beden titrer bu alışılmadık seyden.

bir bir örülmüş hatalar yumağı,
her bir tel iplikçikte yazılı hazır cevaplar
Ey yar kul bu kadar mı uzak bu alemden?
İçi bile kabul edemezken nasıl duyacak sesini

Gökyüzünde puslu bir hava var,
Kimselerin görmediği o yoğun duvarlar
Karartıyor o beyaz şevketli su birintisini
Bu yer neresiydi böyle derdim bilemezdim

Şimdi ise sadece suretler gördüm
Farklı insanlar , kaslar ,sözler ve benler
Yıldızlar arasında ki en güzeli ,kutup yıldızım
O düşen yağmur taneleri beni yıkasa keşke

Nisyan vaktinde ...

Onur Saydam

Manasını bilmeden

Bir çok lafzi söyledin,mânasını bilemeden
Anlıyormuş gibi okudun,neden diyemedin
kalpten gelen bir imanla kabul eyledin
Eski deyişler bir bir çözülyorken ,sen!

Bir çok cevap duydun ,konuştular bilmeden
Bir çok kişi gördün,anlattılar bilmeden
İzledim bir hırkayla ,sessiz bir nisyanda
Gelenler geçer,gidenler de geçer bu yolda

Kalbi kara insanlar ,iman etmedi hakkı olanı
Düruğ dolu bir merakla,bulamadı olanı
Hürriyet dolu olmayan alemde,neredesin ?
Kabul eyledin mi söz de ki hatayı,ey gönül

Çok kimse gördün,akıl gözü kapalı bakanı
Çok okuyan dinledim,cehaletini inkar edeni
Ama sen!yazdığının merhumunu söyleyen de
Medlül olmayan herze-gü halinle,ey garib!

Tuhafsın.

Onur Saydam

Mecnun hali

Eskiz bir defterde
Bir dolma kalemle
Kırılmış bir kalp vardı içinde
Yalnızken gülen ama
Ağlayan bir halde

Ama bir şey vardı
Ama yoktu
Adı bile önemsizdi
Sadece içindeydi

Onur Saydam

Meltem eşliğinde

her bir anda aynaya bakarım
zaman bile derya deniz
benim gemim ise batıyor

limandan uzaklaştıkça sudaki balıklar
selam verir bana

sadece anlar arasında yelken açarken
sürekli aynı limana demirledim

bu sefer meğhul nir yere gidiyor
rıhtım bile sönük
sonsuz gökyüzünde

tuzlu su kokusu her tarafı kapladıkça
tatlı bir meltem eşliğinde

Onur Saydam

Mısra

benim derdim geçmişte
ölülerin mısralarında
onlar benim öğretmenim
onları tanımam ben

bu hayatta
onlar sadece anlatır
kimi över kendini
kimi aşka döner
kimi yalnızlıkta
kimi kendi çarpıklıklarını anlatır
kimi ironi ustası
kimi ise tanımaz benliğini

okudukça onları
acılarını çelişkilerini görürüm
bu çelişki bana öğretir hakikati.
bu hayatta yalnızken
ölü insanlar mezarlığında

sadece bana öğüt veren
uzaktaki yankıyı dinlerim

Onur Saydam

Miras

ben kainattan hiç bir şey
anlamam
her şey değişir durur
ben ise sadece izlerim

o dünya sarkaç misali
hareket eder durur
kimisi günöbirlik yaşar şu dünyayı
kimisi adayarak kendini

herkes kendi kalbinin firavunudur
dünya da

insanoğlu mirasyedir
bencildir
ama
her zaman umutludur
çünkü o mirası biz inşa ettik

Onur Saydam

Mürekkep lekesi

Mürekkep lekesi o kağıda akarken
Sen o imzayı atmayı düşündün?
Sanki cihanın yükünü omuzlarında,
Ama kendi içinde yorgun düştün.

Devam etmek zorunda bir kalem ile
Elinde ise Her şeyin cevabı yok.
Yol istedin değiştirecek ama unuttun.
Tek bir cevap yoktur bu hayatta,

Gerçek olan kalemin yazdığı mürekkeptir
Onun içinde karar vermek gerekir
Kalem ise sadece bir hatırlatıcı.

Onur Saydam

Nafile

Adımlarımın içinde ki o minik hasret
Söndü parça parça
Yapboz gibi bir araya getirsem bile
Tekrar eskisi gibi olabilecek mi ki?

Hırs dolu o anlarda bile
Benim kalbim ise sadece boşluk
Eksik ve yıpranmış kitap gibi
Her tarafı karalanmış ama nafile...

Onur Saydam

Nerde?

Benim olan değil
Benim olamayacak
kadar uzak

Tutar mı beni?
Yıldızlarla baş başa

Çiçekler vadisinde
Papatya tacımla yanımda

Cesur yürekli kelebekler nerde?
Bu yalnız vadi

Onur Saydam

Neye yarar karanfil

Eyy ezilmişlik
Kimse ulaşamasın senin yanına
Yoksul paryaların zincirlerini yoksullar yıkar
Panayır içinde parangalar eskittim
Aşkın şiiirini hissettim ve yazdım
Bitene kadar...

Karanfiller kokar ama güller daha güzeldir
Her sabah tozlu kömür kokusu mavi gökyüzü ile unutulur
Keder ve sıkıntı sorumluluklar ile önemsizleşir

Parangalar eskimeye devam etti
Parangalar çürüdü defalarca
Ama kalp duymadıktan sonra
Ne yarar karanfil?

Onur Saydam

Neyi

Ve hızla solacak kalbimiz
Kalbim ağırlaştıkça
Sürgün umutsuzluklarda
Yaralı ,acımasız kalplerle
Eksilteli toplamların dünyasında
Kaldırımların sonunda ki kavşakta
Hissedeceksin
Sular bitse bile,her taraf
Çöl kumu ile kaplansa da
Kara bulutlar uğramaz bu topraklara
O Coşkun dağların suyu besler mi?
Burayı
Ve kalbin ağırlaştıkça
Bozkırın yarı kurak baharında
Ekşi bir rüzgar vardır kalbimde
Soğuk bir solgunlukla
Kalbimde
Duyar mısın mısraların şarkısını
Senin şarkını söylüyor
Papatyalar ve zakkumların şarkısını
Kimsenin duyamadığı sözleri yazdırıyor
Bana
bir Kasım akşamında
Sütçü gitti yerine kasiyerler geldi
Şöförler hala devam ediyor sürmeye
Sabah altıda işe kalkan karıncalar ile
Beraber
Geceden kalma sarhoşlukla
Gece bitmiş ve güneş batmamışken
Herkes farkında değildir
O sefaletin ve kalbimiz ağırlaştıkça
Baharları bile unuttur
O karla kaplı kış
Yaralı acıların hepsi zaman tarafından
Unutturulur
Zaman la k izler daha da birikir
Kalbimiz ağırlaşır her seferinde
Bu yalnızlık ile anlatılmaz
Şef bir sevgi ile anlatılır
O erkek ,omzunu yaslar
Başbaşa kaldığı her an
Sadece sonsuzluğa uzanan o anda
Zamanla
Hatırlamaz
Yaşam o anı unutturur
Kalp ağırlaştıkça
Ve ağırlaştıkça fark edecek insan
O anda. Sonra ağlayacak.
Alışacak
Belkide anlayacak
Ama neyi?

Onur Saydam

Nur ve aşk

Aşığın nur ile kaplı olduğunu bilir misin?
Yüzünden akan o taşkın telaşlı his ile
Bir yandan erirken içim
gönül başka bir yerde ayık halde

arasında değilken bile fena halde
Damla damla akarken o terler yüzünde
Sarhoş olduğun aşk şarabı ile
bu ayrılık vaktidir,geçici olsa bile

Onur Saydam

Ol

Ol

Olmalı daha da fazla olgunlaşmalı
Ekmeğini taştan çıkarmalı?
Asla kendinden taviz vermeyip
Hep içini gizlemeli

Dış dünyada tehlikeli olacak kadar yalnız iken
En yakınında ki insan bile güve iken ,
Herkes birbirine bıçak çekmiş iken,
Kendi kabuğunda debelenmiş halde sen

Daha nereye gidecek bu iş?
Ne kadar sürecek bu meskeler
Herkesin kalbi bu kadar kara iken
İçinde ki o parilti nerede?

Onur Saydam

Onlara

Ben benim farkındayım
Ben senin farkındayım
Ben herseyin farkındayım
Kalbim dindar kalbidir

Ruhum ise inancsızdır
Defalarca anlamak için
İnsani
Kendi içine kapanır ruh

O tinsellike sadece yol oluş vardır
Ama dışsallık ise çarpıtmadır
İnsan beni anlamaz
Ama ben insanı anladım

Sadece üzülüyorum onlara

Onur Saydam

Oruç vaktinde

Oruç vaktinde ayık kalan bir sarhoş gibiyim
Ne buradayım ne de ordayım sadece içinde
O bakışlar unutturur mu beni ?virane içinde
Neler çekti bu gönül anlamaz kalbimi tabi ki

Aşıklar cennetinde bir yalnız girer mi?
Gümüş tenli kadın nereye gidersin bu halde
Kavuşamadım ama dinledim seni her gece
Anlamadım ama söyledim zikri nurunda

Bu cihan bile tan vaktinde daha da kara
Sultan bile kendi vicdanı ile baş başa
Ne demeli ki?gökteki ay daha da parlak
Sema bile zuhur halinde sede bir ney çalar iken

Onur Saydam

Osmanlıca

Bu bab-ı alinin ötesinde bir kimse var
İşkil dolu yerde metanetli dolanır durur

Derviş sinisine yaklaşır ve ona döner usulca
Bu vakit-i merhum da emare görür

Bikes seslenir dervişe alaycı şekilde
Zillet dolu yerde şüpheli bir garabet yaşar

Saikler ne olursa olsun, icabet düşer içimde
Müşfik biri olsamda, nadamet duyamasamda

Aşk-ı mecazi olan ,beka ile dolu olan yâra seslenir mi?
Dışarda ki fırtınalar riyakar olsa da
Cengamede

Gurbet havası solunan bir yerde, nisyan vaktinde
Harap dolu ben nasıl olurda mükedderata düşerim

Onur Saydam

Öfke nedir

Öfke nedir?
bilir misin?
ya Rab
Sadece korkuna
Sadece yapmadığına
Sadece olacıklara
Sadece inançlarına
Karşı terk etmektir
beni

Onur Saydam

Peynir otu

Dünya ne kadar üzüntülü
Gülümse hadi
Sensin benim en güzel yuvam
Hayat tüm kırgınlıklarına rağmen
Devam ediyor
Ana rahminden başlayan şu hayatta
Basit bir papatya koklamak isterim
Sadece beni ben yapan
Evet kainatin en güzel çiçeği
Seni özledim
Ve sıkıldım biraz
Ama ben
Yaşıyorum
Sadece değişmesi gereken şartlar
Hala değiştiremedim
Ben sadece
tuzlu bir otlu peynir gibiyim.

Onur Saydam

Ruhum bir fidandır

bu dünyada bir yar bir
de ben varız ruhum bir
fidandır
benliğim her defasında sular ama
yar o öyle değildir

Onur Saydam

Saatlerce Uyudum

Saatlerce uyudum
bir parça simit ile karın doyurdum
Sessizlikte kendimle
Biraz da duş aldım
Ve aynanın karşısında
Bir yüz vardı
Bana bakıyordu

Sakalı köşe olmuş bir yüz ile
Neden diye bana bakıyordu
Neden dedikçe içim yıprandı

Ama cevap olmadı

Düşmüş kaşlar ve umutlu bir tebessüm ile

Sadece ...
O yüzde
Buruk bir surat vardı

Onur Saydam

Sadece

Uzaklardasın ama en yakınında
İçerdesin ama dışında
Bu bir ihtiras hali değil
Sadece buradasın

Onur Saydam

Sadece savaşır

İnsanlar sadece savaşır
Kazandığını zanneder
Kurtaracağını sanır
Her Őeyi dűzelteceđine inanır
Ama hiç bir zaman bunu yapamaz
Çűnkű ne yapacađını bilemez
Sadece yorgundur
Sűrekli bir seđememe durumu vardır
Herkes iş yapmaz
Sorumlulukları űstlenmez
Sadece yapmış gibi yapar
Önemsemez
Bilmez
Gözlemler ama neyi anlayacağını bilmez
Başarılı sanır
Kendi sınırları içinde
Ama unuttur
Dűnya bir odadan daha bűyűktűr
İnsan her konuda yalnız başına
Karar veremez
En yakınında ki bile yanılırtirken
Sen ne kararı verebilirsin ki?
Yapılacak tek Şey
Değiştirmektir
Her bir insanı
Tahterevallideki her bit ağırlık kesesini
Tek tek doğru yana atmalıdır
Ama yapmak çok zordur
Sadece bekler
Doğal dizenen kendi önemsizliğinde karar
Vermesini
Ama unuttur
Karar vermeyi
Ve
Bu yűzden elindeki HerŐey
Kaybolup gider

Onur Saydam

Saf Bir Aşık Gibisin

saf bir aşık gibisin
cüruf kazanına mı atıldın?
yıkıldın mı?
yoksa gönlüme mi bağlandın?
nedir bu halin
duyar mısın sesimi
niye bu kadar bitap haldesin
yine sessiz kaldırım
baş başa mı kaldın?
yoksa İstanbul'un varoş bir caddesinde
öfkeye mi maruz kaldın?

dert budur derman arıyor...

kimse bilmez ne dediğini
herkes içine atar derdini
öfkesi bile hayatın derdidir.
sadece düzelmemesine kızar
bir şeyler olması için dua eder
nefret etmelerini ister
bağırır ve çağırır
içten içi buhran yasar
sadece birileri duyması için
en mükemmel olduğun vakitte bile
her zaman istemediğini anlıyor insan

değer mi bunca nefrete
kıyar mı bunca acıya
o kaldırım acını soğuttu mu senin?
değiştirdi mi her şeyi
kızmanın anlamı mı var?
susmanın sebebi mi var?
nedir senin bu imkansızlığın

bir tren kalktı yine
götürdü seni uzaklara
ama sen yine fark etmedin
bir değil milyon olsa
ama dert yine aynı sebep
camın arkasında ki soğuk kış
orda seslenen tatlı bir öfke
duydun mu o sesi

belki...

Onur Saydam

Salaklık

Açtın kalbimi en umulmadık anda
Vahşet dolu o histe bile sadece sana
Nafîle,
O kutsi sözlerde bile gönlüme ait olmadı
Neyi bekledim de bu kadar çok kandım .
Değer miydi bunca cefaya,
O halde ne diye duruyorum bu yolda
Kendime sorduğum soruların yetmezliği
Şaşırtır
Yar sessizlikte göz yaşı dökerken
Cevabı bildiğim halde kederlenirim
Salaklığımınla

Onur Saydam

Satır arası şiir

...Ama tek bir anda
Küçük bir odada tek başına
Bir telefon kalavyesi ile başbaşa
Adı konmamış o dem de
o son satırla...

Onur Saydam

Semazen

semazen beyaz eteği ile
dönüyor dünyada hakikati bildikçe
ama semazen önemli değildi
sadece tanıktı hakka

sükütü bile unutturur zaman
yürürüm yolda bir derviş gibi
ama derviş bile hakka ulaştı
artık o dervişte yok

bir ney çalarım
bir de keman
hangisi galip gelir bilmem
sadece dinlerim o melodiyi

hak neydi ki bu alemde
o bile bilmek ister kendini
ama ben bile bilemem
kendimi

bir şiir mısrası gibi
anlamam insanları ben
sadece acırım hakla beraber
o da bana acır anladıkça

Onur Saydam

Seni okuyorum

seni okuyorum

seni anlamaya çalışıyorum içindeki beni görmek istiyorum ve sadece o bende ne olduğu

seni tanımalıyım. ne saklıyorsun hüsrânın neden? umudun nereden?

anlat lütfen anlat ki kendimi bulayım anlat ki kendimi anlayayım

ne kadar bencilim değil mi? öyleyim zaten

Onur Saydam

Silk bayram

Eyy kimsesiz
Kimse seni anladı mı bu hayatta?
Kimse seni dinledi mi?
Senin kederine ortak oldu mu?
Seninle birlikte bir kez olsun sohbet etti mi? Sana
bir umut verdi mi?
Peki sen neye üzülsün kimsesiz
Senin sesini duymamalarına mı?
Hadi kalk kimsesiz bugün senin günün
Herkesin süslü reklamlar ile andığı Ama
98
sokakta kederin devam ettiği
O silik bayram
O bayram bile sönük değil mi? Çünkü
kimse kimsesizi hatırlamadı Evinde
yalnız başına otururken bile
Cumhuriyet seni hatırlamadı değil mi?
Ama cumhuriyet benim bayramım kimsesiz
Benim gibi evinde derbeder halde kalan Biri
bile kutluyor cumhuriyeti sessizce
Ne kadar huzurlu bir gün...
Çok sessiz çok sönük ve kimsesi olmayan Bir
cumhuriyet
Bugün kahve içmek için güzel bir gün En
azından bu sessizlik güzel ...

Onur Saydam

Sirkeci garında

Bozuk saatlerin içindeki güvelerle beraber...
Gökteki yıldızlar senkronize ,
Ulan İstanbul;

Cehennem gibi keder yuvasısın.
Tıklım tıklım acı çekerken,
Tadım tadım özlem duyuyorum
Sana

Limanlar ,
Karsısında ki simit satıcıları
Martılarla gezginler yan yan
Boynu bükük kuğularım nerede?

Taksimde ki o keskin meyhane müziği eşliğinde tekrardan

Dudaklarından daha fazla kızıla boyanmış yanakların
Büklüm büklüm öten kuşların yanında
Bir gün batımında

Senin karşında yoksul Anadolu gibiyim
Sana bağlı ama sensiz yapamayan biriyim

Ağlama artık
İnanmıyorum ben
İzliyorum seni
Sirkeci garında

Onur Saydam

Soğuk Kar Taneleri

Soğuk kar taneleri
Tatlı mu tatlı
Ellerime düşmesini
İstiyordum
İlkbaharda çiçekler açarken
Kirlenmek güzelken
Ben papatyalarımınla
basbasa kaldım
Aklım hala o ılık beyazlıkta
Mevsimler yazdı gösterdiğinde
Ben güneşe baktım
Ve merhaba dedim
Kar yatmadı bu mevsimde
Ve keşke dedim
Sonra sombahar geldi
O gün yapraklar yer degistirdi
Ayılar kış uyusuna yatmak için
Yuvalarına gitti
Ve ben kar görmek istedim
Ama
Soğuk bir hastane odasında
Kar ne yapsın ki?
Çünkü kış mevsimi grip mevsimidir
Bugün o karı değil
Bir bardak sıcak ıhlamurla
Başbaşıydım

Onur Saydam

Su gibi.

su gibi aziz ol
her zaman berrak
her yerde ihtiyaç ol
insanlar seni değerini
yok olduğunda anlasın

su gibi ak nehirlerde
katı kalpli olanlar
arasında hep sıvı kal
içini hep sıcak tut
dünyaya yaşanı yay

su nerde yok olur bilir misin
su kirlendiğinde...
ama su hep kendini temizlemeyi bilir
toprakla çatışarak temizler kendini
kendini berrak tutmayı bil

sadece su ol.

Onur Saydam

Sultan-ı yegah

Gökte ki kürsüsü olan sultan-ı yeğah
Yeryüzünde mecnun olmuş bir derviş

Bu hicran vaktinde ister mi gönül hakkı?
Hak bilir mi ki nefsinde boğulmuş bir kulu?

Şarap dolu bir kase ile aşk şarabını içsede
Gökte ki nur izler tevazu ile inleyerek

Toz zerresi gibi sürüklendikçe görür diyarı
Çöller bile anlamsız gelir bu çilekeş huzurda

İnsan dolu o anda kimsesiz bir zevkle orada
Eşik kapısını geçsen de hep bir ayıklık halinde

Ünsiyet dolu yerden çıkmak gerekir bazen
Düşünmemek gerekir olduğun yerde

O Sahv vaktinde rüzgarla gitmek gerekir bazen
Hareket etmek gerekir o halde

Onur Saydam

Süra

yeryüzü sarsılıyor
duyuyor musun süra'nın sesini
bu bir yıkım değil
büyük bir uyanıştır
o süra basit mecazdır
aslında dünya bir döngüdedir
sarkaç her saniye
ileri ve geri hareket ederken
insanlar kıyameti yaşar
anlamazlar
dünya kederlenirken
bir uyanış başlar
korkusuz birileri
değiştirmek için mücadele
eder
ama insanlar uyumaya devam eder
o büyük çaba ilerlerken
dünya
cennetle cehennem arasında salınır
durur

Onur Saydam

Şarkı yeni başladı kanka

herkes değişir bu dünyada
kimse sığmaz bu cihana
hep mi yalnız kalır yar
neden değişir durur bu dünya

insanlar birdi çok oldu
seçimleri bolluk oldu
ama yaşamı yokluk oldu
alem ise boşlukla doldu

ayrı dünyalar ayrı insanlar
ayrı yaşamlar aynı toprakta
alemde değişiverdi durdu
mevsimler geçti gitti

anladım İstanbul başkadır
herkes aldatır sevdiğini
İstanbul başkadır vapurda
şarkı daha yeni başladı k...

Onur Saydam

Tabi Ki Sen

Gafletten anlamaz
Kendini bile umursamaz
İnsan içine de çıkmaz
Derdi ise başkadır bunu
Ne olduğunu anlama
Aklı bir karış havadadır
Berbat derecesinde yakışıklıdır
Nerde olduğunu anlamaz
Öyle böyle şaşı ki?
Gözleri fıldır fıldır ayrıktır
Bazen merak eder
Bir ona bakar bir buna
Ama susmayı de beceremez
İnsanlara tuhaf görünür
Herkes içini bilir
Tuhaftır biraz ayakları titrer
Elleri sallanır
Yerinde duramaz
Bir koşar bir gelir
Biraz da uykucudur
On iki saat uyku ona az gelir
Oburdur kendisi efem
Anlamaz ne yediğini
Tadi güzel olduğu sürece tüketir
Hasta ruhlu biridir
Çok çabuk kederlenir
Şürekli kesitlerle uğraşır
Herkes ona karşı sinirlidir
O ise bildiği halde sesini çıkarmaz

-Sonra şiir bir soru sorar ?
+Acaba kimdir bu diye
-şiirde okuyucuya cevap verir
— tabi ki sen!

Onur Saydam

Taoizm şiirleri

yol bir varlıktır
zıtlıklar la anlam kazanır.
başı vardır sonu yoktur

tao beni dinlemez
duymaz görmez ama
hisseder

karşıtlık dengededir
ama onu takip etmek zorunda değilsin
tao logos tarafından dengededir
ve sonsuz değişim bir düzeltmeden ibarettir

boşluk yoktur
ama iç, doludur kadri mutlakla
o kök hep orda durmadan büyür

orda zıtlıklar yoktur
sadece devinim vardır
logos sadece taonun taosudur

2

ermiş olan birliği temsil etmez
ermiş olan sadece anlar
ve hakikati seçer

o bir çoban değil
o sadece varla yok arasında

kendimi göstermezsem ben olur muyum
göz önünde olmazsam fark ederler mi?
ama hak ettiğim sürece övmek zorundayım
kibir sadece haksız olduğunda kibirdir
gerektiğinde dalaşmak zorundasın

asla eğilme sadece hakikatte

3

yol sadece izler
ne öfkelenir ne ağlar
yol sadece yapraktır
o hisseder insanı
ve anlar onu

4

erdem saf niyet ve uyum
itidaldir

insancılık
anlamaktır insanı

doğruluk sadece anlamaktır
yolu

usul ve adalet
sadece kurallardır
o kurallar sadece vardır?
neden vardır

5
varlık ve yoklukta
varlıktır

dinginlikte sadece varlık
vardır

yokluk sadece varlığın kaybıdır
geri gelir o varlık

varlıksa sadece vardır.
dinginlikle

6
o halde ermiş yoktur
kendi kalbini bilmeyen
halkı anlamaz

eşitlik erdem ise
alçak gönüllülük nedir?

7
ben üzülenim ve galibim
ben kavradım
ama uygulamadım

ermişde değilö
doğruda değilim

dik durmaya çalışan
eğriyim

8
hep esnek ve yumuşak
bedenim
ama ruhun katıdır senin

ama öğüt verir mısralarla
esnek ve yumuşak şekilde

Onur Saydam

Taş

bu bir taş kırılğan
bir taş savrulan bir
taş ama
bir sorun var taş
bir vazoda yani
içinde
hava almıyor
hareket etmiyor sadece
duruyor birinin onu
karanlıktan almasını
bekliyor
Taş ne kadar da salak

Onur Saydam

Tebessüm

keder bittiğinde bir huzur dolu bir sükûnet oluşur
bir kahve eşliğinde o oluşan sohbet gibi
bütün dertlerin bir nebze unutulurken
hoş bir müzik kulaklarını tuhaf bir melodi ile gıdıklarken
mutluluğu anladım.

bazen huzur gelir
hoş bir sessizlik
anlatılmamış bir anlam
bazen ben şiir yazarım ve keyif alırım

bu keyif beni unutturur ve anlatır beni
işte burada doğar mutluluk
sukut sonrası bir eyleme
basit bir tebessüm...

Onur Saydam

Tembelim

Yaşamak için çok tembelim
İlerlemek yerine durmayı
Koşmaktan geriye düşmeyi
İstiyorum
Mahvolmak
Umutsuzluğun en dibine düşmek
Sonra insanları görmek
Onların uyarılarını
Dinlemek istemiyorum
Bir çok insan ilerliyor
En zehirli suları içip
En dik yokuşları çıktılar
Ama niye?
Durmak istiyorum
Sadece kitaplar hayır
Yazmak istiyorum
İnsanların silik silü
-etlere
Dönüşmesini izlerken...
Herkesin suskunluğa saklanmasıyla
Merak ediyorum
Ne zaman değişecek
Herşey
Ne düşmek ne kalmak
Ben sadece bilmek isterim
Beni
Ama miskinliğim
Çok tatlı...

Onur Saydam

Toz zerresiyle

Değiştim defalarca
Ama hep aynı kaldım
Bıaktım rüzgarda
Kendimi

Savruldum
toz zerreleriyle

Onur Saydam

Töz

Üç beş kişi hatırladı
Ama kimse tanımadı
Herkes onda kendisini gördü
Ama kimse onu anlamadı
Sadece bir maske var
O maske kişiye özel
Esasında mesele
ne maske
Ne de onda
Herkes onda tinsel bir töz aradı
O töz aslında değişimdi...

Onur Saydam

Tuhaf bir Şey vat bende

tuhaf bir Şey var bende
nazar mı değiyor yoksa
başka bir Şey mi?

sanki fark ettikęe
dünya umudunu kesiyor...
sanki fark ettikęe
dünya benden uzaklaŐıyor
sanki fark ettikęe
beni yanlış anlıyor insanlar
sanki fark ettikęe
geliyor sürekli hatalar...

an...

Onur Saydam

Turnalar Düş Değil

Turnalar bir düş değil;
görür göçmen kuşlar
semada dolanarak
ve bize
unutulmuş zamanın
masallarını anlatarak
giderler.

Turnalar
dönmezler.
Uçarlar, başka masalları
duymak için;
seni bile anlatır
başka kuşlara,
kitabelere yazdırarak.

Turnalar siyaseti bilmez,
turnalar silahı bilmez;
sadece giderler
dünyayı izleyerek.
Mavi göğü kucaklarlar;
göller, dereler,
ovalar, vadiler...
Onlar için yeryüzü
geçicidir.

Ülkesini özlerler,
ama özgürlükleri
daha tatlıdır.
Bir gün,
dünyayı terk ettikleri gibi,
uzak yıldızlara
uçarlar yine.

Onlar dönmez; çünkü
yuvaları
tüm dünyadır
turnaların.

Onur Saydam

Umm

Tatlı bir uyku
Miskin kedi misali mırıltılı

Onur Saydam

Unutarak

Sen bu yolu bilir misin?
bilmezdim kefenimi alıp giderdim
bakardım semaya gönül yarasını düşünerek
huzursuz olurum sanma

damlalar düşer yeryüzüne
o soğuk havalarda çığ taneleri oluşur
ben işte izlerim düşüşlerini
kendimi unutarak

Onur Saydam

Üç beş şey kaldı

O prangaları bir bir söktüm
Her söküşte daha da büyük
Zincirler çıktı
Anahtarlar ile hepsini
Teker teker açtım
Ama zincirler hiç eksilmedi

Sonra bir gün hiç bir şey olmadı
Her şey bensiz bir şekilde
İlerlemeye devam etti
Dünya ben yokken bile
Gidecek iken

Değişim beni önemsiz hissettirdi
Ama değiştirsem bile
O değişim eskisi. Yeni ile unutturacak
Eski kahramanlar bile efsaneler ile
Hatırlanır iken
Asla gerçek halini anlatmadılar

O kahramanlar bile unutuldu
Geriye üç beş önemsiz bir kaç şey kaldı

Onur Saydam

Vahdetsiz benlik

Ayna ayna söyle bana
Bitmedi mi bu cefa

Kalemler kâğıtlar ve eskimiş kitaplar ile
Hep mi dert yanar bu eller

Düşündükçe cihanı dar ederim
Sadece al yazmalı bir söz ile

O söz tüy kadar hafif ,
Yüreği güneşten bile daha sıcak

Neden der içimde ki minik yankılar
Gözlerim neden bu kadar ıslak ?

Bitmesi gereken bitse bile ne konulmalı yerine?
Külüstür bir evin içinde bir sebep ile?

Yeterli değil dir benim için
Vahdetsiz benliğimde

Onur Saydam

Vals yapalım

Son bir kez de olsa
Yağmurun yağmasını isterdim
O bulutların altında dans etmek
Hadi son bir vals yapalım
Unutalım her şeyi
Sen ve ben

Bir çiçek tarlası değil
Bu lağım kokan sokaklar
İnsanlar gelip geçiyor
Umursamadan
Hadi yaklaş bana
O ilk adımı ben mi atmalıyım ?

Gökyüzünde ki yıldızlar görünmesede
Ay bizi karşılıyor
Son bir mazi olarak değil
Hep orda olarak
Bu bizim son şansımız
Değil mi?

Kara kara adamlar
Ruhu kararmış insanlar
Anlamaz beni terkedilmişliğimde
Adımlarım sana yaklaşıyor
Her bir tutuşla
Gönüllerimiz birleşti mi?

Bittiğinde kimseler bilmeyecek
Sessizlikle gökyüzünde damlalar düşerken
O nefesleri bilmeyecekler
Her şey bir gün biter
O bitişde orda olacak mısınız?
Cam böceğim

Onur Saydam

Vampir Gibi Uyumak İstiyorum

Ayrılık ne kadar da sıkıcı
Seneye bir daha gelsen olur mu?
Bir çiçek tarlasında dolaşırken
Metropolün içinde içten içe çürüyorum
Koşmak istemiyorum
Sadece uyumak on yıllarca
Tıpkı bir vampir gibi

Bir kış rüzgarı ile tebessümle bakar iken?
Fırtına insanları sürükler boğazda
Metropol içinde insanlar yaşar
Denizi göremeden
Bu yaşam mı?

Sessizlikte kayıp giderken
Duyar mı kalp vicdanın sesini
Soğuk bir fırtınada
Yıldızlı gecede
bir vampir edasıyla...
Acaba durur mu?

Küçük bir tarlada büyüyen
Papatyalar gibi...

Onur Saydam

Yağıyor

yağmur yağıyor
gök gürlüyor
evvelsi akşam fırtına kopmuştu her
taraf sel
ama şimdi ise
yağıyor sadece
dingin bir şekilde

Onur Saydam

Yağmur Yağıyor

Yağmur yağıyor
Bardaktan boşanırcasına yağıyor Ve ben
Mont giymedim Üşendim
Yine aynı umursamazlığı yaptım.

Havalar çok soğuk
Gökyüzü çok kasvetli
Eski mavilik yok
Ruh karartıcı grilik var

İnsanlar ise çok huzurlu Evlerinde
Sıcacık evlerinde
Isınmaya devam ediyorlar

Onur Saydam

Yalnızlık

Yalnızlık
Kör olasıca terk edilmişlik
Puşlu havalarda kapanıyor göz kapaklarım
"SÖZ"eksik olmaz o anda
haykırır

Orkestralar, senfoniler, yasanmışlıklar
Ve gençliğim
İnsanlar teker teker kayboldu
Bu zamanda
Mehtap dolu çiçekler ile kokar
Her yer

Meyhane içlerinde
Kuru fasulye ,tandır, bir Gıdım da çay ile

Çöp olsa da bu yer
içimizde ayık kokular...
Çöpçüler neden terk etti buraları?
Süpürseler beni hızlıca
Götürsün beni kuru kaldırımlardan...

Gökyüzünde ki yıldızlar kadar çoktular
Tan vaktinden sonraki o kısacık aydınlıkta
Çelik yelekler ile yürümeyi unutma
Bu gece o sınırı aştın bekleyerek
Dursan neye yarar
her durakta bir benlik var

Ben ruhunda ki seni kaybettim
Koynumda bir tek ben kaldı
bir manaya varamadı şu alemde
Ölüp ölüp dirilmenin yararsızlığı var
Gönlümde

Yalın ayıklıkla yazar türkü mısralarında
Yalanı silemezsin yaşamın sırtından...

Onur Saydam

Yanıyorum

yanıyorum
birer birer
her bir saç teli
tırnaklarımın diplerindeki
o ıslak et
kulaklarımdaki kıkırdaklarım
kaşınıyor
burnumda ise kötü bir koku
yanıyorum
akciğerlerim o dumanlı
havayı hızla çekiyor
kalbim adrenali etkisi
ile atıyor
kasılıyorum
her kas iplik
-çiği
kendini çekiyor
yanıyorum
beynim elimdekileri korumaya
çalışıyor
ruhum ise kusmaya
ama
yanıyorum
sokaklarım soğuk bir kar fırtınası
gökyüzünde şekil şekil kar taneleri
insanlar ise uzakta
soğuk bir barakada
yanıyorum
sadece bir sigara ile

Onur Saydam

Yar.

Aşkınla ben şen eyledim
Kalbin için göklerden geldim
Unuttun mu beni yar
Ben kalbimi sana verdim

Ama sessizlikte seni dinledim yar
Kalbim her gün senin için çaldı
Mevla beni dinlet defalarca
Sırf yarım beni anlasın diye

Derviş bile bana mecnun der
Ama ben sadece yara aşığım
Aşkım için çöllerde dolaşmam
Basit bir şiir yazarım

Yar beni anlamaz bazen
Güller zambaklar papatyalar laleler
Ne kadar çok yar var değil mi?
Benim yar ise sadece

Onur Saydam

Yaşam

Tek bir damla ile burda var olma sebebi
Her bir umut kırıntısı
Sürekli bir değişme isteği
Bazen de düzeltme isteği
Bu var olma hali
Benim içimde
Bazen ben kederli düşünürüm
Bazende gözlemlerim
Ama anlamaya başlayınca
Sadece benim hayatımın
benim bencilliğimden doğduğunu
Anladım
Herkes travma yaşar
acı çeker
Ve İçine atar...
Bağırır ,çağırır, nefret eder
Ama yaşam her zaman baskındır
Bir yuva ister
Belki de anlaşılmaq ister yaşam
Sadece sert fırtınalara göğüs gemesini ister
İşte böyle bir anda
Dertler birikir
İnsanlar hatalar yapar
Çatısır durur
Ses çıkarıp beni duy der insan
Yaşam bunlarla ilgilinmez

Bu hayat bir sınav derler
Kimi zamanda
hayatın kutsallığından bahsederler
Ama gerçek çok farklıdır
Peki cevap nedir ?
Sadece ufak bir andaki ,
her şeyi unutturan
Bir Sevinç dalgası...
Var eden budur yaşamı
Mescitte teşvik çekerken
Mırıldanan bir o kutsal söz gibi
Ya da bir şiir yazarken ki
Sakinlik gibi...

Ne kadar da tuhaf bir şey
Ama sorular bitmez
Şekil değiştirir

Onur Saydam

Yerde yatan ,,,

erde yatan bir fahiŒe
Elinde viskisi olan ayyaŒ
Keskin bir firtınada
Cam kırılır
Her tarafta yanan ateŒ
Ve Gülen bir kadın

Kadın gzyaŒı döker
Defalarca
Sanki her gece yaparmıŒ gibi
Ama kimse yokken
Duyulmayan bir sese ne hacet?

Ve ordan
UzaklaŒır ...
Kırık topukları ile

Onur Saydam

Yeterli mi ki?

yıkık minareler yeniden dikildi.
koca Osmanlı ebediyete teslimken
koca şehir anlayamaz beni
terk ettiler
kimi ağıtlar yakıldı defalarca uyandırmak için
duyulmadı
aynaların karşısında cevaplar ile boğuştu insan
ruhumu karartan sokaklarda.
sarhoş oldukça bir nesil
kaybettik gençliğinde o sıcak yuvayı
kimselerin olmadığı camide
tükenmiş kalplerde bir cevap umudu ile
gönül sofrasında koşuşturmaca vardı
hak ehli kimseler anlamaz beni
hırkamla gördüklerim kederlendirdi diyarı
bir kez bakmak ile bin kez bakmak arasında ki nüansla
dönüp dolaşırım bu kentte
yanık bir türkü çalıyordu
mazileri hatırlatsa neye yarar?
yaşanmadan musibeti anlar mı ?çocuklar
büyükler öğütler söyler tatlı dilleriyle
bir şarap kadehinde
unutturur mu ?
sigara kokusu kaplayan odanın içinde
dünya alem bıkkınken
duyamaz kimse beni
yalandan damlayan yaşlar gerçeğe dönse bile
yeterli mi ki?

Onur Saydam

Yoktum

Ben vardım
Ama orda yoktum

Bir yolda yürüdüm
Silik yüzler gördüm

Gelen geçti
Giden kaldı

Ben orada
silikleştim

Baktı bana biri
Ama o bile çatık kaşlı idi

O an da anladım
Ben yoktum

Onur Saydam

Yola

kainatın doruk noktasında
ömürlerimin içindeki o kutsal anda
hakikatin sezildiği kalbimdeki tan anında
insanları izlerim

hayatları tuzlu deniz rüzgarı eşliğinde
yürümekten ibaret
gökyüzünde sonbahar bulutları
kızaran turuncu ağaçlar

hayat içinde umutları tükenir insanların
ama her yeni nesilde yeniden yeşerir
çünkü hayat devam eder

ve anların sonsuzluğuna giderken
bir çok doğum gördüm ve keder
ve başlangıç basit bir tebessümle başlar

ve anın bile değişmesi gerekir
ve elinde bir demetle bekler
ve bilirim

kalbim hakikati bilse de
insanlar tutunur sadece
o yola

Onur Saydam

Yorulдум

Haykırmanın anlamı var mı?
Yorulduğum
Defalarca konuştum ,duyulmadım
İçimde ki o silik ayrıntılar
İsimler,simalar bile silikleşti gitti
Ama izler hep oradaydı

Ey yar değer miydi?
Bu cenneti yıkıp yerine keder koydun.
İnsan dene. Kul .
Hep mi hep hata yapar
Bencillikleri iyi yüreklerini karartmışken
Neye yarar dua

Bir çok insan gördüm
Düşene tekme atmayı hak bilmemiş
Ona ayağa kalkacak yolları yıkmış
Defalarca konuşmuşlar
Ama hiç mi hiç anlatmamışlar yürekleri

Elimde şu anda bir kâğıt bir de kalem var
Genliğim ölse bile .
Aşkı bile ayıklıkla terk etmişken ,
Dünyanın bana dar olduğunu anladıkça
Sadece izledim

Defalarca ,durmadan ,hata yaparak...
Ama bir kere de olsun farklı olsun dedikçe
Haklı çıkmak canımı acıttı
Sonra birgün değil ,her bir gün,
Acaba sorun bende dedim ?

Her kul hata yapar,hatalardan ders çıkarır
Derler.
Hatalar bir iken ,gerçekler bin defa anlatır
Ben kendi dünyam da ,
diğer dünyadan bihader halde
Sadece yazarım kendi halinde

Nerden bileydim ?

Onur Saydam

Yürüdükçe

Yüründükçe o ipe
İp düştü yere
İlerledikçe o dar yollarda
Yıkılır asfaltlar
Ben bir virane gibi
bir yerlerde
Bir yandan savrulurken
Öteki yandan çekilirim
İşte böyle bir zaman burası
Nereye gitsem
Hep bir sorumlu olmak gerek
Bazen olmaması da iyidir
Kader derler buna
Ama
Arzu edilen şeyler belirsizdir
Sadece

Onur Saydam

Zaman geçiyor

Zaman geçiyor
Yıllar birbirini kovalarken
Anlamıyorum ben hiçliği
Sadece merak var ruhumda

Tuhaflığın zirvesi nedir sence?
Anlamsız bir hayat mı?dünyanın yavanlığı mı?
Zamanın geçiliği mi?anın sonsuzluğu mu
Yoksa cevap benliğim mi?

Ya da cevap sadece haykırmak mıydı?
Sadece...
Düşünceler birbirini kovalarken yazarım
Ne yazdığımı bilemem ,anlatırım

Kimi zaman empati bir şekilde kerpiç evleri,
Kimiyle sarayda ki romantik baloları,
Bazen de tasavvufi bir erdemle hakkı,

Hepsi sadece kendi içindeki o kutsallığı
Çelişkiyi
Hakikati.... Anlattığını zanneder
Dünya neden anlaşılmaz zannediliyor?

O eksantrik semboller ile saklanır şairler
Peki o yazılanlar neydi?
Düşler miydi yoksa en büyük korkusu muydu?

Şairler cesur muydu ?o korkuyu anlattığı
Zaman yenebilir miydi?
Bir korkak hiç bir şey değiştiremez
Anlatır .son bir umut için.

İçimde ki o kutsal ayna
Hissetmek istedi o kutsal tını
Basit kitaplar ne kadar da ağır
Ama şair nerden bilebilir ki?

Hissettiğini

Onur Saydam